

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منتشر شده در کرادل
برگردان: مجله جنوب جهانی
فرستنده: طاهر باختری
۰۱ فبروری ۲۰۲۵

قتل‌های فرقه‌ئی در سوریه: شبه نظامیان سرکش یا سیاست دمشق؟

مناطق حمص و ساحلی سوریه درگیر خشونت‌های فرقه‌ئی فزاینده‌ای هستند که با اعدام‌های دسته‌جمعی، کشتارهای هدفمند و حملات انتقام‌جویانه، شکنندگی حکومت هیأت تحریر الشام (HTS) و عدم وجود پاسخگویی واقعی را آشکار کرده‌است.

تقریباً دو ماه پس از سرنگونی دولت سوریه توسط نیروهای افراطی تحت رهبری هیأت تحریر الشام (HTS)، مناطق غربی حمص درگیر یک کمپین امنیتی وحشیانه شده‌است که با نقض فاحش حقوق بشر همراه بوده است. این نقض‌ها شامل اعدام‌های میدانی، غارت، تحقیر عمومی، توهین‌های فرقه‌ئی و دستگیری‌های بی‌رویه می‌شود. این جنایات توسط بخش عملیات نظامی دولت موقت به بهانه جست و جو برای افراد تحت تعقیب و مصادره سلاح‌ها انجام شده‌است، اما این کمپین به سرعت به هرچومرج تبدیل شد.

اعدام‌های دسته‌جمعی و کشتارهای عمومی

حداقل ۵۰ غیرنظامی بی‌سلاح به طور وحشیانه‌ای اعدام شدند هنگامی که عناصر مسلح به روستاها یورش بردند. شاهدان عینی داستان‌های هولناکی از مردانی که از خانه‌هایشان کشیده شده‌اند، به طور خلاصه تیرباران شده‌اند و در کنار جاده رها شده‌اند، نقل می‌کنند. به اصطلاح نیروهای امنیتی با شلیک به هوا و استفاده از سلاح‌های سنگین مانند مسلسل‌های DShK در مناطق مسکونی، وحشت را پیش از شروع بازرسی‌ها ایجاد کردند.

توهین‌ها و زیر پا نهادن کرامت انسانی در مقابل چشم مردم، دستگیری‌های خودسرانه و شکنجه بدون محاکمه و حتی کشتار و ترور. همه این‌ها اکنون تحت کنترل HTS اتفاق می‌افتد.

گروه «صلح مدنی - حمص» موارد متعددی از نقض حقوق بشر را ثبت کرده است، از جمله زندانیانی که مجبور به تقلید صدای حیوانات برای تفریح بازداشت‌کنندگان خود شده‌اند - بازتابی زشت از سوءاستفاده‌های گذشته تحت حکومت سابق، که اکنون به طور گسترده در رسانه‌های اجتماعی به عنوان نمونه‌هایی از به اصطلاح «سوریه آزاد» منتشر شده است.

یک ویدیوی به طور گسترده منتشر شده، یک شبه‌نظامی مسلح را نشان می‌دهد که با تهدیدهای فرقه‌ای خطاب به گروهی از بازداشت‌شدگان وعده اعدام می‌دهد. کلیپ دیگری مردی را نشان می‌دهد که در حالی که با صورت بر زمین دراز کشیده است، در ناحیه کمر مورد اصابت گلوله قرار می‌گیرد. در همان روستا، جسد یک مرد جوان که در جریان یک عملیات بازداشت شده بود، بعداً در تقاطع با الغزاله کشف شد.

به گفته بیانیه‌ای از گروه صلح مدنی، با این حال، نقض‌های حقوق بشر در مناطق غربی حمص «شدیدتر و بی‌رحمتر» بوده است.

شهادت شاهدان عینی تصویری تاریک از آنچه اتفاق افتاده ارائه می‌دهد. محمود، از روستای فحیل، به The Cradle می‌گوید که چگونه دو مرد جوان در ملاً عام تیرباران شدند هنگامی که یک اتوبوس مسافربری به روستا رسید. وسیله نقلیه متوقف و بازرسی شد و دو مرد جوان، یکی مهندس و دیگری کارمند برق دمشق، از اتوبوس پائین آورده شدند تا در ملاً عام اعدام شوند.

مردم توسط گروه‌های مسلح از استفاده از تلفون‌های همراه برای ثبت جنایت منع شدند. محمود اضافه می‌کند که تعداد کشته‌ها در روستا نامشخص است، زیرا او اجساد را در حاشیه جاده‌ها دیده است و شبه‌نظامیان مسلح مردم را از رسیدن به آن‌ها منع کرده‌اند.

احمد، از همان روستا، توصیف می‌کند که چگونه بازرسی اولیه، که با احترام انجام شد، به موجی از خشونت و ارباب توسط افراد مسلحی تبدیل شد که خود را وابسته به HTS معرفی کردند و به ضرب و شتم سالمندان، آزار زنان و بیان توهین‌های فرقه‌ئی پرداختند. احمد اشاره می‌کند که مردم محلی حداقل ۲۰ نفر را شناسایی کرده‌اند که در جریان این عملیات کشته شده‌اند و اجساد برخی از آن‌ها هنوز در نقاط مختلف روستا رها شده‌اند.

این نقض‌ها محدود به روستاهای با اکثریت علوی نبوده، بلکه روستاهای ساکنان فرقه‌ مرشدیه را نیز تحت تأثیر قرار داده است. در مریمین، یک روستای مرکزی سوریه نزدیک مرز حمص-حماة، گروه‌های مسلح مکان‌های مذهبی و گورستان‌ها را بی‌حرمت کردند، چهار غیرنظامی را اعدام کردند و ساکنان را مورد ضرب و شتم شدید و تحقیر قرار دادند. شاهدان الگوئی تکراری را توصیف می‌کنند: ورود اولیه نیروهای «منظم» که بازرسی‌ها را با ظاهری حرفه‌ای انجام می‌دهند، و سپس ورود گروه‌های «نامنظم» ماسک‌دار که به کشتار، آدم‌ربائی و غارت بدون مجازات اقدام می‌کنند.

عدم پاسخگویی و نقش رهبری

منابع به The Cradle می‌گویند که حاکم بالفعل و فرمانده عملیات نظامی، احمد الشرع، که قبلاً با نام ابومحمد الجولانی شناخته می‌شد، از کشتارها و قتل‌عام شهروندان علوی و شیعه به خوبی مطلع است.

یکی از منابع گزارش می‌دهد که الشرع به صراحت به او گفته است که این خشونت را یک اقدام انتقامجویانه مشروع می‌داند که در آینده قابل پیش‌بینی بدون کنترل ادامه خواهد یافت:

«این (کشتارها) طبیعی است و ممکن است دو یا سه سال ادامه یابد»، الشرع توضیح داد.

شایان ذکر است که در میان کشته‌شدگان، غیرنظامیانی هستند که به صفوف ارتش سوریه نپیوسته‌اند و هیچ نقشی در دوران ریاست جمهوری بشار اسد نداشته‌اند.

واکنش الشرع و قصد او برای انجام هیچ اقدامی جهت جلوگیری از این عملیات تنها به این دلیل تعجب‌برانگیز است که او بارها خود را به عنوان سازنده سوریه‌ای مدرن برای همه سوری‌ها، بدون آزار اقلیت‌ها، معرفی کرده است، در حالی که آنچه در واقع اتفاق می‌افتد این است که این جنایات از اقدامات انتقامجویانه به اقدامات فرقه‌ای و قتل‌های مرتبط با هویت تبدیل شده‌اند.

طبیعت آشفته این کمپین سؤالات جدی درباره زنجیره فرماندهی ایجاد می‌کند. آیا این عناصر سرکش به طور مستقل عمل می‌کنند یا رهبری عمداً چشم‌پوشی می‌کند – یا حتی این اقدامات را تأیید می‌کند؟ بهانه «سوءرفتار فردی» به پوششی مناسب برای جنایات گسترده، از کشتارهای سبک اعدام تا غارت خانه‌ها و مشاغل تبدیل شده است.

گزارش‌هایی از سراسر استان نشان می‌دهد که غیرنظامیان مورد توهین، ضرب و شتم و سرقت اموال باارزش، از جمله دام‌ها، قرار گرفته‌اند. در یک مورد مستند در مریمین، مسلحان ماسک‌دار به خانه مردی به نام Y.M. وارد شدند، طلای او را دزدیدند و او را مجبور کردند در مقابل همسر و فرزندان زانو بزنند و او را کتک زدند.

گزارش شده است استنادار حمص از روستاهای آسیب‌دیده بازدید کرد و حکم ضعیفی برای «سوءاستفاده از مقدسات مذهبی» صادر کرد و «گروه‌های جنایتکار که خود را به عنوان پرسنل امنیتی جا زده‌اند» را مقصر دانست.

در همین حال، گروه صلح مدنی خواستار مداخله فوری شده و درخواست کرده است که تیم‌های هلال احمر و دفاع مدنی در هر گونه عملیات امنیتی آینده همراهی کنند. آن‌ها همچنین از مقامات خواسته‌اند تا به رسانه‌های مستقل اجازه دهند تا رویدادها را ثبت کنند و شفافیت را تضمین کنند.

ترس‌های فرقه‌ای فزاینده در ساحل سوریه

در حالی که لاذقیه و طرطوس نسبتاً پایدار باقی مانده‌اند، خشونت در حمص ترس از انتقام‌گیری‌های فرقه‌ای، به ویژه علیه علوی‌ها، را برانگیخته است. فروپاشی اقتدار دولت منجر به آدم‌ربائی‌ها، کشتارهای هدفمند و حملات انتقامجویانه شده است.

منذر، ساکن لاذقیه، به The Cradle از نگرانی فزاینده در جامعه علوی می‌گوید و می‌ترسد که «گروه‌های نامنظم» خشونت تلافی‌جویانه‌ای مشابه آنچه در حمص دیده شده است را برانگیزند. او به حوادث گذشته، از جمله ترور سه قاضی غیرنظامی در مناطق روستائی مصیاف و قتل شهروندان علوی بی‌سلاح در جبله اشاره می‌کند.

این ترس با رویدادهای اخیر تشدید شده است، مانند قتل یوسف الکیبی در طرطوس در اوایل این ماه. الکیبی و دوستش علی ساقور توسط اعضای HTS در یک کلبه در ساحل روپائی مورد حمله قرار گرفتند. پس از یک درگیری لفظی، یکی از اعضای HTS الکیبی را به قتل رساند و این قتل را با اتهام کفر توجیه کرد.

مرتکبان فرار کردند و جامعه‌ای را در ترس فرو بردند، به ویژه پس از آن که گزارش‌هایی مبنی بر حمل پرچم داعش توسط آن‌ها منتشر شد. مقامات سعی کردند این حادثه را کم‌اهمیت جلوه دهند و ادعا کردند که این حادثه نتیجه «تیراندازی متقابل» بوده است – روایتی که توسط چندین شاهد عینی رد شده است و آن‌ها اصرار دارند که الکیبی بی‌سلاح بوده و از نزدیک اعدام شده است.

در همین زمینه، شهر ساحلی جبله در سوریه اخیراً شاهد جنجال گسترده‌ای بود پس از یک مراسم که به عنوان «وعظ» توصیف شده بود و توسط فردی به نام ابوسفیان الجبلای سازماندهی شده بود. این مراسم شامل موعظه‌های مذهبی بود که به عنوان افراطی توصیف شده‌اند و نگرانی‌هایی را در میان مردم این شهر مختلط‌الفرقه برانگیخته است. ابوسفیان، که در لباس افغانی خود حضور یافت، به دلیل افراطگرایی مذهبی شناخته شده است. او این جلسه را بدون کسب تأیید از رهبری سیاسی یا نظامی سازماندهی کرد و بعداً توسط پرسنل امنیت عمومی دستگیر شد، که نشان‌دهنده حداقل تلاش برای حفظ نظم است.

نیسیرین، ساکن مناطق روستائی طرطوس، در مصاحبه با The Cradle نگرانی گسترده‌تری را درباره امکان «محکوم کردن بی‌گناهان به همراه مجرمان» بیان می‌کند. در کشوری بدون نهادهای قضائی کارآمد، تمایز بین مرتکبان و تماشاگران اغلب محو می‌شود و منجر به مجازات جمعی می‌شود.

عدم وجود یک قوه قضائیه معتبر، گروه‌های مسلح را به قاضی، هیأت منصفه و مجری تبدیل کرده است. با حضور افرادی مانند وزیر دادگستری، شادی محمد الوایسی، یک قاضی سابق جبهه النصره، که بر سیستم قضائی نظارت می‌کند، امید کمی برای پاسخگویی یا عدالت واقعی وجود دارد. بدون مکانیسم‌های واقعی برای پاسخگویی، سوریه در خطر فروپاشی بیشتر به فرهنگ معافیت از مجازات و انتقام است – چرخه‌ای که هر امیدی برای صلح مدنی پایدار را تهدید می‌کند.

۳۱ جنوری ۲۰۲۵